

Quan surt la reclusa, Fred Vargas

Després que el tinent se n'anés, l'Adamsberg va tornar a seure, fregant-se el coll per treure'n una lleugera tensió que li tibava el clatell. Havia estat davant de la pantalla d'en Voisenet, davant de la reclusa, quan l'havia sentida per primer cop, acompanyada per una petita incomoditat. Una molèstia tènue, passatgera, que seguia el seu camí quan ell parlava d'ella, i després es dissipava. Ja passaria, ja estava passant. Alguna cosa que li picava, hauria dit en Lucio, segur que sí..

15 de gener · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

El joc seriós, Hjalmar Söderberg

Un capvespre rosat de primavera, van anar a passejar plegats entre les tombes del cementiri nou. La Lydia havia comprat una petita corona de primules a una pobra velleta que hi havia a l'entrada, i volia deixar-la a la tomba d'en Kaj Lidner. Tanmateix, no van aconseguir trobar-la en aquella enorme ciutat de tombes, molt més densament poblada que la petita ciutat dels vius. I aleshores va decidir deixar-la a la tomba del seu pare.

5 de febrer · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00

L'instant abans de l'impacte, Glòria de Castro

Em giro per mirar al meu voltant buscant el becari, però no el veig per enlloc. Potser ja l'han acomiadat. Potser no vol tornar a venir mai més. Potser prefereix ingressar en una secta destructiva o afiliar-se a les bases d'un partit feixista o a qualsevol lloc on no es qüestionin els errors dels altres. La veritat és que, ara que me n'adono, qualsevol becari d'aquesta oficina podria ser el becari nou.

4 de març · MATÍ 11:00 · TARDA 17:00